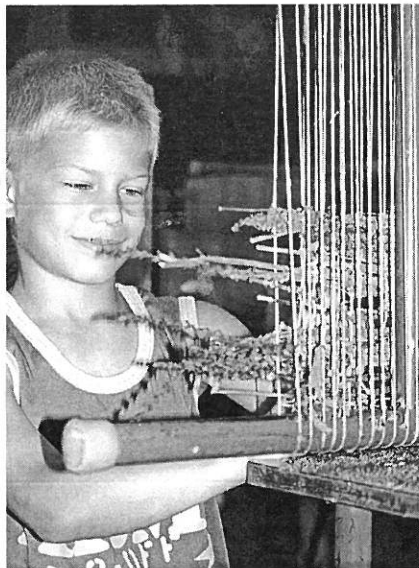

Készül az illatos mézeskalács

Czeilinger Péter virágszőnyeget sző

Megelevenedik a kuruc monda

KÉZMŰVESTÁBOR

Ismét kézművestábort szerveztünk a tárnoki kisdíjak részére. Idén Rákóczi és kora volt az érdeklődésünk középpontjában.

A tábor első napján elbeszélgettünk az ország törökdúlás utáni helyzetéről, történelméről. Megpróbáltuk párhuzamba állítani az akkori társadalmi rétegeket, és egyben megismerkedtünk a 17–18. század nagy magyarjainak családi címereivel, korhű viseletével, fegyvereivel.

Ezeket az ismereteket használtuk föl a korabeli üvegablakok festésénél, az ólomkatonák készítésénél, a 18. századi motívumok felhasználásával készült gyöngypánt szövésénél és a kuruc mondán alapuló szerepjátékhoz szükséges bábok viseleténél. A

Kóti Tamás és Alexandra selymet festenek

fémékszerek hajlítása, drótozása elég nehéz feladatnak bizonyult, de ennek ellenére szép csatok és medálok születtek. Mindenki kipróbálta a selyemfestés technikáját, és bátran állíthatom, hogy sokan igazán csinos, ízléses sálakat fes-

tettek. A magunk által gyűjtött színompás virágokból illatos virágszőnyeget szőttünk, az ügyesebbek lószörgyűrűt, karkötőt is csomóztak. Nagy sikere volt a régi hajóstérképekből készített faliképeknek is. Utolsó nap pedig csodálatos, magokkal is díszített tértálasú mézeskalácsot süttünk, amit persze ínycsiklandó illata miatt meg is ettünk.

Fontos szempont volt a jó két hét alatt, hogy az alkalmasszerűen összejött társaság igazi kis közösséggé válhasson, és ez által érzelmi

többletet adjon minden kis résztvevőnek. Kár, hogy az évek során azt látom, hogy bizony egyre több gyereknek hiányzik a családon kívüli hovatartozás, hisz ebben a rohanó életben a szülőknek, testvéreknek alig marad idejük egymásra.

Mindent összevetve azonban a tábor ragyogóan sikerült, a szakács néni finomságokkal és hatalmas adagokkal kedveskedtek nekünk.

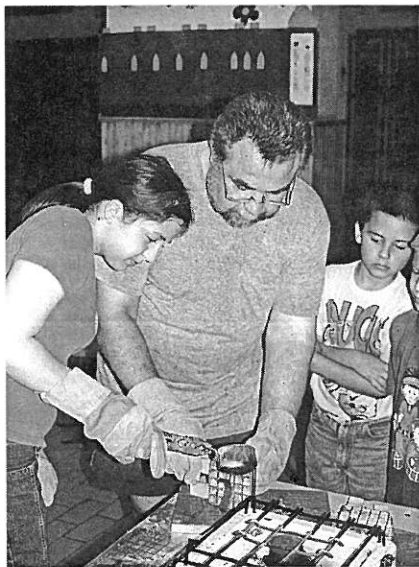
Köszönöm Fritz Tünde, lószörékszer-készítő, Balla Gábor ólomkatonakészítő és Vereb Imréné, a Gyermekjóléti Szolgálat munkatársának segítségét!

Külön hálás vagyok Illés Zsoltné, Manyikának, aki szinte végig, teljesen önként, ellenszolgáltatás nélkül (!) segített a felügyeletben. Ezt a feladatot olyan lelkesen, anyáskodva tette, hogy utolsó napokban a gyerekek szinte csüngtek rajta, mint egy igazi pótmamán.

Minden résztvevőnek jó pihenést kívánok!

Ament Éva

Dudás Diána ólomkatona-készítés közben Balla Gáborral

Gyöngyfűzés

